

עין משפט
גר מצוה

א א"י מ"י כ"א ח"ב ח"ג
זמקן הלכה א סמו
קען ע טושי"ט ח"ב ס'י
פ"ס ס'ט"ב ז'
ב ב מ"י ט"ז הל"ב טושי"ט
ט ט טושי"ט
ג ג מ"י ס' ט"ב הלכה ג
סמך ט טושי"ט ט
ט"ק ט'
ד ד מ"י ט"ז הלכה י
טושי"ט ט ט"ק ט'
ה ה ר' מ"י ט"ז הלכה ט
ד ו הלכה ט טושי"ט
ט ט טושי"ט
ו ו מ"י ט"ז הלכה ו
טושי"ט ט ט"ק ט'
ז ז מ"י ט"ז הלכה ז
טושי"ט ט ט"ק ט'
ח ח מ"י ט"ז הלכה ח
ט ט טושי"ט ט
כ כ מ"י ט"ז הלכה כ
דלת הלכה ד סמך
למין ספ"א

פג:

החובל. טבה בהמה ישלמנה וסמיך ציה ואיש בי יתן. נראה לריי דלי"ג וסמין ליה דהא מהכא סמויסי לא דריש אלף מכה ג"ש כדלמך לקמן אן הכאה הכאה קאמרין ואמר נמי לקמן וכי מאחר דכתיב לא תקחו כופר למע לי משמע דג"ש היא ולא סמויסי ועוד כי פריך בסמוין מאי חיות דילפת קושיא והלא מכה סמויסי הוא נא ומכה אדם אין סמוין לאיש כי יתן מוס ואל"ת וכו' דמנ"ש קא יליף למה הולך לאתויי קרא דמכה נפש נהמה ישלמנה ושיניק קרא דמכה פטור כו' א"ר כיון דהדר ליה ממה ל"ט אנטרין למגז דני חוקיה ומאן דליט ליה דריש בריש הנמנין (פסחדרין דף סד:) מה מכה נהמה לרפואה פטור כו' א"ר כיון דהדר ליה ממה אדם דהוי בקטל הדד ביה לגמרי ונקט האי קרא דמכה נפש נהמה דסמין לאיש כי יתן מוס ולפי זה מלי למגרס וסמין ליה דמשום דסמין ליה נקט האי קרא ולא משום סמויסי: א"ר הכאה האמורה באדם אנתשוימין י"ט דגרסינן במ"ד היי והכתיב אש כי יכה כל נפש אדם מות יומת פירוט שמינו אכרו ממת אכרו של חבירו ומשני יומת נממון וממאי דנממון איתנה מיהא ממש לא ס"ד חדא דהא איתקש למכה נפש נהמה ועוד דכתיב הפס כשאר יתן מוס כדאש כן יתן נו ש"מ ממון ואין נראה לריי אחת גירסא כלל חדא לאיש כי יכה כל נפש אדם מוקמינן בהשגפין (פסחדרין דף טה.) נקטלא גבי פלוגתא דרבי יהודה בן בתירה ורבנן גבי הכוהו י בני אדם כי מקלות ועוד דלממון לא אנטרין ועוד מאי פריך מעיקרא והכתיב אש כי יכה כל נפש אדם מי אל"ס מקרא דעין תחת עין דמוקמינן ליה בממון ג"ש דהכאה הכאה ועוד מכיון דכתיב כשאר יתן מוס כדאש כן יתן נו למה לי הך ג"ש דהכאה הכאה ע"כ נראה דלי"ג ליה כלל: (ס' מבד"י רשעתו נפקא. פירוטו בסוף פ"ב דף טו.)

החובל פרק שמיני בבא קמא

החובל. וכפס פה יכפ. שהרי היקין והפסידו ממון זה שאם מוכר עלאמו בעבד עבד: כמסמך. מה שהוא מעונג רב זכירו וכו': החולי רואים אותו כאלו הוא שומר קישוין ונותן שפירמו של כל יום שהרי אין לחו למלאכה כצדקה שאילו כלל חולי שהרי נקטעה ידו ורגלו והוא כבד נתן לו דמיהן: סבל לשי סמייטי. אדם קל שניש נשטמו מרובה: והפסידטי. אדם חסון שנתיש נשטמו מרובה. וכולהו חמשה דברים מקרא נפקי נוק דמייטי עין ממה עין זכר פלע ממה פלע דהכי דרשינן גמ' ריפוי ושנת רק שנמו יתן ורפא ירפא נשט דמייטי וקולתה אה כפס ממון: גמ' מכה אדם ומכה כהמה. לקמן מפרש לקראי הי טעם זה לא ולמד ממדרש אחר: הרי הוא אומר כו'. ולקמן נמי מאי הוי ליה לאקשויי: שאין חוזרין. לאחר שנקטעו: בקטלא כסיב. ומשלומין אין טס: כהמה כהמה גמרינן. אע"ג דקראי לא דמו גמרינן ג"ש כדמנא דני ר' ישמעאל וכן הבהן ונא הכהן (פירושין דף נה.) ומכה אדם דקמי הכה הכאה הוא דקאלמר ומי יתן מוס גמר דמוט ע"י הכאה זא: והכתיב אש כי יכה כל נפש אדם. ולקטלא לא אחא קרא אלף לראשי אנריס כדכתיב בתורה עין תחת עין וכתיב יומת כלומר יענל אכרו ויומות אותו אכר: מאי אס נפשך לומר. מאי הוה ליה לאקשויי: גילף ממה אדם. שנהרג ממש והכא נמי (א) (כתיב) כי יתן מוס מוס ממס: אמרי דנין יתיקין כו'. כלומר משום האי פירכא לא הוה מדתיק מנא למילף מלא תקחו הוה מלי לטויי הכי דנין יתיקין מניקין כו': ואכתי מבעי ליה לא פסקול ממונא וספסריטי. מקטלא ולגופיה אנטרין ולא למעוטי אחריי: לגפס רוחא. דלא אנטרין אמי למעוטי ראשי אנריס שאנין טפס: קטן

מסורת הש"ס

(א) (כתיב ת. ת.) ט
לה. (א) (מסדר ד' י"ג:
מבני ב: ט. ט.) ד' לי נשית
קיי דמי עינא ולי נשית
עיר עינא לטענא אחרתה לי
נשי כו' רש"י (ט) ולקמן
מז. ממונא ג. ספסרין
מ. (א) (שמות טו.)
(ו) (נדרים כו.) (ט) (רש"י)
מ"י (ט) (ויטרי ז' ז"ל
אמר ד"ר מל"י (י' ד"ה)
פלגו.

תורה אור השלם

- 1. עין תחת עין פן החת
שן יד תחת יד רגל תחת
רגל: שמות כ' כ' כ'
2. ומכה בהמה ישלמנה
ומכה אדם יומת:
וירא כד בא
3. ולא תקחו כפר לנפש
רצח אשר הוא רשע
למטות בנות יקות:
במדבר לה לא
4. ומכה נפש בקהה
ישלמנה נפש תחת
נפש: וירא כד יח
5. ואיש כי יתן מוס
בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו: וירא כד יח
6. ואיש כי יבדק כל נפש
אדם מות יומת:
וירא כד יח
7. והיה אם בן הבוט
רשע והפילו השפט
והקה לפניו כד רשעתו
במספה: בריס כה ב
8. משפט אחר יקרה
לכם כגד בארץ יקחה כי
אני יי אלודיכם:
וירא כד כב

הגהות הב"ח

- (א) בסמך עלו ט
למס: (א) ג' לאו מכה
הוא אגן הכלה הכלה:
(א) ר"י ד"ה גילף טו'
וסכא נמי כי כתיב כי
יתן:

לעני רש"י

מגריי. טפס.